Slujba cuviosului părinte Antipa de la Calapodeşti
(10 ianuarie)

Sfântul cuvios Antipa (Atonitul) de la Calapodeşti (1816 – 1882) (10 ianuarie):
https://archive.org/details/sf.-antipa-de-la-calapodesti

https://www2.slideshare.net/steaemy1/sf-antipa-de-la-calapodesti

https://www.academia.edu/44894157/Sf%C3%A2ntul_cuvios_Antipa_Atonitul_de_la_Calapode%C5%9Fti_1816_1882_10_ianuarie_

***

La noi în ţară a fost mai puţin cunoscut, însă s-a bucurat de aprecierea străinilor, între care a stat mai mult, care l-au iubit şi l-au preţuit, trecându-l în calendar ca «sfânt cuvios». Pentru noi această canonizare are o semnificaţie deosebită. El este singurul călugăr atonit român care a fost trecut în rândul sfinţilor printr-o canonizare spontană, venită îndată după trecerea sa la cele veşnice. Faptul

acesta a constituit un temei şi pentru Sfântul Sinod al Bisericii noastre, în 1992, de a-l introduce în calendarele noastre în ziua chemării sale la Domnul, adică la 10 ianuarie, şi de a-l cinsti ca pe un „vas ales" al lui Hristos şi a-i cere să se roage pentru noi şi pentru a noastră mântuire.

La Vecernie

Psalmul 103

1. Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul! Doamne, Dumnezeul meu, măritu-Te-ai foarte.
2. Întru strălucire şi în mare podoabă Te-ai îmbrăcat; Cel ce Te îmbraci cu lumina ca şi cu o haină;
3. Cel ce întinzi cerul ca un cort; Cel ce acoperi cu ape cele mai de deasupra ale lui;
4. Cel ce pui norii suirea Ta; Cel ce umbli peste aripile vânturilor;
5. Cel ce faci pe îngerii Tăi duhuri şi pe slugile Tale pară de foc;
6. Cel ce ai întemeiat pământul pe întărirea lui şi nu se va clătina în veacul veacului.
7. Adâncul ca o haină este îmbrăcămintea lui; peste munţi vor sta ape.
8. De certarea Ta vor fugi, de glasul tunetului Tău se vor înfricoşa.
9. Se suie munţi şi se coboară văi, în locul în care le-ai întemeiat pe ele.
10. Hotar ai pus, pe care nu-l vor trece şi nici nu se vor întoarce să acopere pământul.
11. Cel ce trimiţi izvoare în văi, prin mijlocul munţilor vor trece ape;
12. Adăpa-se-vor toate fiarele câmpului, asinii sălbatici setea îşi vor potoli.
13. Peste acelea păsările cerului vor locui; din mijlocul stâncilor vor da glas.
14. Cel ce adapi munţii din cele mai de deasupra ale Tale, din rodul lucrurilor Tale se va sătura pământul.
15. Cel ce răsări iarbă dobitoacelor şi verdeaţă spre slujba oamenilor;
16. Ca să scoată pâine din pământ şi vinul veseleşte inima omului;
17. Ca să veselească faţa cu untdelemn şi pâinea inima omului o întăreşte.
18. Sătura-se-vor copacii câmpului, cedrii Libanului pe care i-ai sădit; acolo păsările îşi vor face cuib.
19. Locaşul cocostârcului în chiparoşi. Munţii cei înalţi adăpost cerbilor, stâncile scăpare iepurilor.
20. Făcut-ai luna spre vremi, soarele şi-a cunoscut apusul său.
21. Pus-ai întuneric şi s-a făcut noapte, când vor ieşi toate fiarele pădurii;
22. Puii leilor mugesc ca să apuce şi să ceară de la Dumnezeu mâncarea lor.
23. Răsărit-a soarele şi s-au adunat şi în culcuşurile lor se vor culca.
24. Ieşi-va omul la lucrul său şi la lucrarea sa până seara.
25. Cât s-au mărit lucrurile Tale, Doamne, toate cu înţelepciune le-ai făcut! Umplutu-s-a pământul de zidirea Ta.

26. Marea aceasta este mare şi largă; acolo se găsesc târâtoare, cărora nu este număr, vietăţi mici şi mari.
27. Acolo corăbiile umblă; balaurul acesta pe care l-ai zidit, ca să se joace în ea.
28. Toate către Tine aşteaptă ca să le dai lor hrană la bună vreme.
29. Dându-le Tu lor, vor aduna, deschizând Tu mâna Ta, toate se vor umple de bunătăţi;
30. Dar întorcându-ţi Tu faţa Ta, se vor tulbura; lua-vei duhul lor şi se vor sfârşi şi în ţărână se vor întoarce.
31. Trimite-vei duhul Tău şi se vor zidi şi vei înnoi faţa pământului.
32. Fie slava Domnului în veac! Veseli-se-va Domnul de lucrurile Sale.
33. Cel ce caută spre pământ şi-l face pe el de se cutremură; Cel ce se atinge de munţi şi fumegă.
34. Cânta-voi Domnului în viaţa mea, cânta-voi Dumnezeului meu cât voi fi.
35. Plăcute să-I fie Lui cuvintele mele, iar eu mă voi veseli de Domnul.
36. Piară păcătoşii de pe pământ şi cei fără de lege, ca să nu mai fie. Binecuvântează, suflete al meu, pe Domnul.

După psalmul 103 şi ectenia mare, cântăm: Fericit bărbatul..., starea întâi.

La
1. Doamne, strigat-am către Tine, auzi-mă; ia aminte la glasul rugăciunii mele, când strig către Tine.
2. Să se îndrepteze rugăciunea mea ca tămâia înaintea Ta; ridicarea mâinilor mele, jertfă de seară.
3. Pune Doamne, strajă gurii mele şi uşă de îngrădire, împrejurul buzelor mele.
4. Să nu abaţi inima mea spre cuvinte de vicleşug, ca să-mi dezvinovăţesc păcatele mele; iar cu oamenii cei care fac fărădelege nu mă voi însoţi cu aleşii lor.
5. Certa-mă-va dreptul cu milă şi mă va mustra, iar untdelemnul păcătoşilor să nu ungă capul meu; că încă şi rugăciunea mea este împotriva vrerilor lor.
6. Prăbuşească-se de pe stâncă judecătorii lor. Auzi-se-vor graiurile mele că s-au îndulcit,
7. Ca o brazdă de pământ s-au rupt pe pământ, risipitu-s-au oasele lor lângă iad.
8. Căci către Tine, Doamne, Doamne, ochii mei, spre Tine am nădăjduit, să nu iei sufletul meu.
9. Păzeşte-mă de cursa care mi-au pus mie şi de smintelile celor ce fac fărădelege.
10. Cădea-vor în mreaja lor păcătoşii, ferit sunt eu până ce voi trece.

Se pun **stihirile** pe 8, glasul al 5-lea:

Podobie: Cuvioase părinte...

Cuvioase părinte, de Dumnezeu purtătorule, Antipa, odrasla rugăciunilor maicii tale fiind, te-ai arătat cu adevărat nevoitor şi fierbinte rugător către Dumnezeu. Şi te-ai ridicat, prin râvna ostenelilor pustniceşti la înălţimea cugetării celei dumnezeieşti, învăţându-ne a urma şi noi vieţii tale celei fără de prihană. Şi acum dănţuieşti împreună cu îngerii, slăvind pe Hristos Dumnezeu, pe care roagă-L să dăruiască lumii unire, pace şi mare milă.

Cuvioase părinte, de Dumnezeu purtătorule, Antipa, din pruncie cu osârdie te-ai arătat lucrător al virtuţilor, răbdând cu îndrăzneală amărăciunile şi defăimările cele pentru fapta cea bună şi pentru dragostea cea negrăită către Dumnezeu, căci urând deşertăciunea lumii şi înşelăciunea celor trecătoare ai câştigat bogăţia cea nepieritoare a desăvârşirii dumnezeieşti, având mijlocitoare şi folositoare pe prea curata Fecioară. Ajută-ne şi pe noi cu rugăciunile tale, să urcăm cu duhul spre cele înalte, ca să dobândim de la Hristos Dumnezeu, unire, pace şi sufletelor noastre mare milă.

Cuvioase părinte de Dumnezeu înţelepţite, Antipa, îmbrăţişând înstrăinarea ca un al doilea Avraam şi luând calea pribegiei, te-ai sălăşluit în muntele Athonului unde nevoindu-te cu evlavie te-ai făcut locaş sfinţit al Sfântului Duh, de la care tainica chemare luând, te-ai îndreptat spre Athosul cel de la miazănoapte, Valaam. Acolo, ţi-ai împlinit cu sfinţenie călătoria cea pământească, pentru care Hristos Dumnezeu te-a încununat, sălăşluindu-te în cămările cele cereşti. Iar acum, stând în ceruri, împreună cu cetele cele fără de trup, mângâie pe robii tăi cei înstrăinaţi de fapte bune, rugând pe Milostivul Dumnezeu să dăruiască lumii pace şi sufletelor noastre mare milă.

Sfinte Antipa, prea fericite, curăţindu-ţi trupul de toată patima prin ostenelile cele de multe feluri, ai ajuns în Sionul cel ceresc. Lauda Moldovei, bucuria Athonului, fericirea Valaamului, nu înceta a ne ridica pe noi cei căzuţi în patimi, rugându-te cu dinadinsul Domnului să dăruiască lumii unire, pace şi mare milă.

Alte **stihiri**, glasul al 4-lea:

Podobie: Dat-ai semn...

Păzirea dumnezeieştilor porunci scară s-a făcut, suindu-te la cer, mult nevoitorule. Privegherile de toată noaptea şi asprimea postului ţi-au luminat haina sufletului tău, cu care te-ai înălţat la cereştile locaşuri, unde acum te desfătezi în chip minunat, îndrăznire având către Hristos, prea înţelepte părinte, pe Acela nu înceta a-L ruga să ne izbăvească din primejdii, să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Cuvioase părinte Antipa, glasul Evangheliei Domnului ai urmat şi ai lepădat dulceţile vieţii celei pământeşti, ca să moşteneşti viaţa cea nestricăcioasă. Şi îmbrăţişând ascultarea cea sfântă, sufletul ţi-ai într-aripat cu gândirea la cele înalte şi vieţuind printre oameni ca un înger cu voia ta cea râvnitoare te-ai împodobit cu înfrânarea şi cu neîntinata curăţie, mărturisind pe Hristos prin cinstitele tale nevoinţe. Pe Acela roagă-L să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Părinte, de Dumnezeu înţelepţite, arătatu-te-ai pildă monahilor prin împlinirea virtuţilor. Înfrânarea ai socotit-o desfătare cerească; sărăcia, bogăţie; neaverea, adevărata comoară; rugăciunea, mană cerească. Prin acestea ai aflat odihna sufletului tău, învrednicindu-te de semne binecuvântate, în trup fiind. Iar acum, prea lăudate, cel ce eşti podoaba monahilor, şi împreună vorbitorule cu îngerii, cere lui Hristos Dumnezeu să mântuiască şi să lumineze sufletele noastre.

Pildă de nevoinţă pustnicească şi dreptar al faptelor celor bune te-ai arătat, iubitorule de Dumnezeu, părinte Antipa, alăturându-te părinţilor ce au sihăstrit în Mănăstirea Valaam, a căror viaţă duhovnicească ai urmat. Căci oprind năvălirea patimilor cu curgerile lacrimilor celor de umilinţă ai dobândit în ceruri plata ostenelilor tale de la Hristos Dumnezeu, pe care roagă-L să mântuiască sufletele noastre.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Bucură-te, Moldova, gură de Rai, că ai odrăslit pe fericitul între monahi, Antipa cuviosul. Bucură-te, Munte Sfânt al Athonului care ai primit în smeritele tale locaşuri pe turtureaua pustiului şi odrasla cea binecuvântată a neamului nostru. Bucură-te, ceata monahilor şi tu, sihăstrie a obştii Valaam, ce aţi mângâiat duhovniceşte sufletul iubitorului de osteneli şi rugător neîncetat al lui Hristos Dumnezeu. Pe acesta şi noi, smeriţii, avându-l ocrotitor şi fierbinte sprijinitor înaintea Domnului îl rugăm, zicând: Bucură-te, lauda schimonahilor şi podoaba sihaştrilor, şi ca cel ce locuieşti în lumina cea neînserată, luminează cugetele şi sufletele noastre, Antipa, părintele nostru.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Praznicului)

Cutremuratu-s-a mâna Botezătorului, când s-a atins de prea curatul Tău creştet; întorsu-s-a înapoi râul Iordanului, neîndrăznind a sluji Ţie; ca cel ce s-a sfiit de Isus al lui Navi, cum era să nu se teamă de Făcătorul său? Dar toată iconomia ai plinit-o, Mântuitorul nostru, ca să mântuieşti lumea cu Arătarea Ta, Unule Iubitorule de oameni.

Vohod: Lumină lină a sfintei slave a Tatălui ceresc, celui fără de moarte, a Sfântului, Fericitului, Iisuse Hristoase, venind la apusul soarelui, văzând lumina cea de seară, lăudăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Dumnezeu; vrednic eşti în toată vremea a fi lăudat de glasuri cuvioase, Fiul lui Dumnezeu, cel ce dai viaţă, pentru aceasta lumea Te slăveşte.

Prochimenul zilei

Paremiile

Din **Înţelepciunea lui Solomon**, citire:

(V, 16 - VI, 3)

Drepţii în veac vor fi vii şi la Domnul este plata lor, şi purtarea de grijă pentru dânşii este de la Cel Preaînalt. Pentru aceasta vor lua împărăţia podoabei şi stema frumuseţii din mâna Domnului; căci cu dreapta Sa îi va acoperi pe ei şi cu braţul Său îi va apăra. Lua-vă râvna lui drept armă şi va într-arma făptura spre izbânda asupra vrăjmaşilor. Îmbrăca-se-va în platoşa dreptăţii şi-şi va pune drept coif judecata cea nefăţarnică. Lua-va drept pavăză nebiruită sfinţenia, va ascuţi mânia cumplită drept sabie şi împreună cu Dânsul, lumea va da război împotriva celor fără de minte. Porni-se-vor, bine ochite, săgeţile fulgerelor şi ca dintr-un arc bine încordat al norilor la ţintă vor lovi. Şi din mânia Lui ca dintr-o maşină zvârlitoare de pietre încărcătura de grindină se va arunca. Întărâta-se-va asupra lor apa mării şi râurile îi vor îneca de năprasnă. Sta-va împotriva lor Duhul puterii Dumnezeieşti şi ca un vifor îi va vântura pe ei, şi fărădelegea va pustii tot pământul şi răutatea va răsturna scaunele celor puternici. Auziţi dar, împăraţi, şi înţelegeţi; luaţi învăţătură judecători ai marginilor pământului. Luaţi aminte cei ce stăpâniţi mulţimi şi cei ce vă trufiţi cu ocârmuirea mulţimii neamurilor. Că de la Domnul s-a dat vouă stăpânirea şi puterea de la Cel Preaînalt.

Din **Înţelepciunea lui Solomon**, citire:

(III, I - 9)

Sufletele drepţilor sunt în mâna lui Dumnezeu şi nu se va atinge de ele chinul. Părutu-s-a în ochii celor nepricepuţi că au murit şi ieşirea lor din această lume s-a socotit pedepsire şi plecarea lor de la noi, sfărâmare, iar ei sunt în pace. Că de ar fi şi pedepsiţi în faţa oamenilor, nădejdea lor este plină de nemurire. Şi puţin fiind pedepsiţi, cu mari faceri de bine se vor dărui, că Dumnezeu i-a ispitit pe dânşii şi i-a aflat Luişi vrednici. Ca pe aur în topitoare i-a lămurit pe ei şi ca pe o jertfă de ardere de tot i-a primit. Şi în vremea cercetării lor vor străluci, şi ca scânteile de paie vor fugi. Judeca-vor neamuri şi vor stăpâni popoare şi va împărăţi peste dânşii Domnul în veci. Cei ce nădăjduiesc spre Dânsul vor

înţelege adevărul şi credincioşii vor petrece în dragoste cu Dânsul. Că har şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare pentru aleşii Lui.

Din **Înţelepciunea lui Solomon**, citire:

(IV, 7-15)

Dreptul de va ajunge să se sfârşească, întru odihnă va fi. Că bătrâneţile sunt cinstite, nu cele de mulţi ani, nici cele ce se măsoară cu numărul anilor. Şi cărunteţile sunt înţelepciunea oamenilor şi vârsta bătrâneţilor, viaţa nespurcată. Plăcut lui Dumnezeu făcându-se, l-a iubit, şi vieţuind între păcătoşi, a fost mutat. Răpitu-s-a, ca să nu schimbe răutatea mintea lui, sau viclenia să înşele sufletul lui. Că râvna răutăţii întunecă cele bune şi neînfrânarea poftei schimbă gândul cel fără de răutate. Desăvârşindu-se în scurt timp, a împlinit ani îndelungaţi; că plăcut era Domnului sufletul lui. Pentru aceasta S-a grăbit a-l scoate pe dânsul din mijlocul răutăţii. Iar popoarele au văzut şi nu au cunoscut,nici nu au pus în gând una ca aceasta. Că har şi milă este întru cuvioşii Lui şi cercetare întru aleşii Lui.

La Litie

Idiomela Sfântului, glasul al 2-lea: Atotţiitorule, Doamne, cel ce cunoşti mulţimile stelelor şi la toate nume le dai, Tu singur ştii pe fiecare dintre cei ce bine Ţi-au plăcut Ţie în viaţa aceasta pământească. Pe mulţimea sihaştrilor ce s-au nevoit pentru tine în pustietăţi şi în peşterile pământului, ai binevoit a o aşeza în latura cea luminoasă, şi împreună cu dânsa a număra pe cuviosul părinte Antipa cel prea îmbunătăţit, floarea cea bine mirositoare, odrăslită în grădina Moldovei, împodobitorul Athonului şi luminătorul Valaamului. Pe acesta, Bu-nule, ca cel ce şi-a împlinit chipul său întru Tine, rânduieşte-l spre milostiva cercetare, ca să ne povăţuiască şi să ne izbăvească din valul ispitelor şi al necazurilor ce năvălesc asupra noastră.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cuvioase părinte, ascultând de glasul Evangheliei Domnului, ai părăsit lumea; iar bogăţia şi mărirea le-ai socotit lucruri de nimic. Pentru aceasta tuturor strigi: iubiţi pe Dumnezeu şi veţi afla har veşnic; nimic să nu doriţi mai mult decât dragostea Lui. Ca atunci când va veni întru slava Sa, să aflaţi odihnă cu toţi sfinţii; cu ale cărui rugăciuni, Hristoase, apără şi mântuieşte sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Praznicului)

Doamne, vrând să plineşti cele ce ai rânduit din veac, slujitori Tainei Tale ai luat. Dintre îngeri, pe Gavriil, dintre oameni, pe Fecioară, din ceruri, steaua şi

din ape, Iordanul, întru care ai pierdut fărădelegea lumii, Mântuitorul nostru, slavă Ţie.

La Stihoavnă

Se pun **stihirile** cuviosului, glasul 1:

Podobie: Prea lăudaţilor mucenici...

Următor râvnei lui Ilie te-ai arătat, cuvioase părinte Antipa, şi ascultător sfatului duhovnicesc, ai surpat cu rugăciunea ta cea fierbinte înşelăciunea diavolilor. Făclia cea luminoasă a monahilor athoniţi, bucuria Valaamului şi mângâierea părinţilor nevoitori ai Moldovei, lui Hristos roagă-te să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Stih: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Ajungând la limanul cel duhovnicesc al Athonului, te-ai arătat stâncă neclintită a credinţei dreptmăritoare, sfinte cuvioase părinte. Şi într-armându-te cu armele nevoinţei şi cu pavăza smeritei cugetări, ai primit darul minunilor, îndrăznire având către Dumnezeu, pe care roagă-L, să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Stih: Fericit bărbatul care se teme de Domnul şi doreşte să păzească poruncile Lui.

"Lupta noastră nu este împotriva trupului şi a sângelui, ci împotriva duhurilor răutăţii, care sunt în văzduhuri", spune fericitul Pavel. Drept aceea, părinte Antipa, unind rugăciunea cu însemnarea atotputernicei Cruci şi cu îndelunga răbdare, ai dobândit desfătarea Raiului şi odihna cea cerească. Iar acum, cuvioase părinte, roagă-te lui Dumnezeu să dăruiască sufletelor noastre pace şi mare milă.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Mulţimile călugărilor pe tine îndreptătorul te cinstim, Antipa, părintele nostru; că prin tine pe cărarea cea dreaptă, cu adevărat, a umbla am cunoscut. Fericit eşti că lui Hristos ai slujit şi puterea vrăjmaşului ai biruit, cel ce eşti cu îngerii împreună vorbitor, cu drepţii şi cuvioşii împreună locuitor, cu care împreună roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cel din cea stearpă, sfeşnicul luminos, văzând pe Soarele Cel din Fecioară la Iordan cerând botez, cu frică şi cu bucurie, a strigat către Dânsul: Tu mă sfinţeşte, Stăpâne, cu Dumnezeiasca Ta Arătare.

La binecuvântarea pâinilor se pune troparul cuviosului (de două ori) şi al praznicului (o dată). 6

Troparul cuviosului, glasul al 3-lea: Povăţuitor prea înţelept al călugărilor şi înger pământesc te-ai arătat, Sfinte cuvioase părinte Antipa, înfrânându-ţi trupul cu nepătimirea şi luminând inimile credincioşilor cu strălucirea virtuţilor tale. Pentru aceasta te-ai făcut locaş prea cinstit al Sfântului Duh şi în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale de la Dumnezeu, pe care roagă-L să ne dăruiască nouă mare milă.

Alt **tropar** al cuviosului, glasul al 5-lea: Peste pământ arcuindu-te ca un curcubeu, ai ajuns din Sfântul Munte în Athosul de la miazănoapte, Valaam. O, Sfinte părinte Antipa, mult lăudatule, asemenea mult minunaţilor bătrâni ai Moldovei te-ai făcut; şi acum, locuind în slava cerescului Valaam, roagă-L pe Hristos Dumnezeul nostru să ne povăţuiască pe calea îngerească.

Utrenia

Dumnezeu este Domnul şi S-a arătat nouă. Bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului. … troparul praznicului (de două ori)

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Al cuviosului. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Praznicului)

După întâia Catismă, **Sedealna** cuviosului, glasul al 7-lea: Topindu-ţi trupul cu ostenelile pusniciei, şi-au aflat într-însul sălaş soborul virtuţilor, părinte. Căci de ce daruri nu te-ai învrednicit din noianul milostivirii lui Hristos? Rugăciunea ţi-a fost oază a duhului; răbdarea, tărie în ispite; mana, hrană din pustie; înstrăinarea, dulce mângâiere; sărăcia, comoară nedeşertată. Cu acestea binecuvântează-ne şi pe noi, cei ce prăznuim cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cum doreşte cerbul apa izvoarelor, aşa ai dorit tu pustia, părinte cuvioase. Te-ai supus cu smerenie sfatului duhovnicesc, potolindu-ţi arşiţa sufletului cu roua sfintelor rugăciuni. Pentru aceasta, te rugăm, înrourează duhurile noastre pârjolite de seceta acestui veac.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a Praznicului)

Podobie: Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de fiinţă naşte şi pământul peştera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc şi magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, cel mai înainte de veci.

Stăpânul astăzi a venit la Iordan şi S-a botezat în ape de către dumnezeiescul Înaintemergător. Iar din cer Tatăl îl mărturisea: Acesta este Fiul Meu cel iubit; şi Duhul S-a arătat peste El, în chip minunat de porumb.

După a doua Catismă, **Sedealna** sfântului, glasul al 4-lea:

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Dezrobindu-te de patimi şi întărindu-ţi cugetul ca o cetate, ai surpat puterea diavolului, părinte prea înţelepte. Te-ai făcut mirare îngerilor căci purtător de trup fiind, cu privegherea şi cu postul ai ajuns la cugetarea cea dumnezeiască şi prin trezvie ai deslușit tainele credinţei în Treimea cea de o fiinţă, care te-a proslăvit pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Petrecându-ţi viaţa cea îmbunătăţită, în zbor vulturesc te-ai avântat. Şi uitând de trupul cel neputincios, te-ai făcut sălaş al Duhului Sfânt. Vistierie nefurată ţi-ai agonisit în ceruri, părintele nostru Antipa. Din aceasta îndulceşte sufletele noastre cuprinse de viforul păcatelor.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a praznicului)
Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sămânţă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.

Este vremea Arătării lui Dumnezeu; Hristos ni S-a arătat nouă la râul Iordanului. Veniţi, credincioşi, să scoatem apa de iertarea păcatelor noastre. Că Hristos a venit în trup, căutând oaia cea prinsă de fiară; şi aflând-o iarăşi a adus-o în Rai ca un Milostiv. Hristos S-a arătat la Iordan şi lumea a luminat.

Polieleu:

Robii, Robii Domnului lăudaţi numele Lui.Aliluia
Cei ce staţi în casa Domnului în curţile Lui. Aliluia

Lăudaţi pe Domnul că este bun Domnul. Aliluia
Cântaţi numele Domnului că este bun. Aliluia

Că pe Iacov şi-a ales Lui de moştenitor. Aliluia
Şi pe Israel urmaş în legea sa. Aliluia

Că eu am cunoscut că este mare Domnul. Aliluia
Şi Domnul nostru peste tot ce este viu. Aliluia

Toate câte le-a voit în ceruri sus El le-a tocmit. Aliluia
Prin adânc şi pe pământ pe toate le-a zidit. Aliluia

El ridică nori prin nori spre ploaie tuturora dând. Aliluia
Soare vânt şi fulgere arzând El le-a făcut. Aliluia

Trimis-a semne şi minuni în mijlocul acelei lumi. Aliluia
Lui faraon cel împietrit şi paznicilor lui. Aliluia

Că neamuri multe a bătut şi pe-mpăraţi a doborât. Aliluia
Pe Og şi pe Sihon şi pe cei necredincioşi. Aliluia

Şi-a dat pământul lor poporului iubit al Său. Aliluia
Că moştenire veşnică la toţi le-a dăruit. Aliluia

Bine este cuvântat Domnul nostru Dumnezeu. Aliluia
Bine este cuvântat Domnul nostru. Aliluia

Mărimurile Polieleului:

Fericimu-te pe tine, Sfinte cuvioase părinte Antipa, şi cinstim sfântă pomenirea ta, povăţuitorule al călugărilor şi împreună - vorbitorule cu îngerii. Veniţi, iubitorilor de prăznuire, să fericim pe cuviosul Antipa, zicând: laudă Valaamului şi a Moldovei.

Stih 1: Aşteptând am aşteptat pe Domnul şi El a căutat spre mine şi a auzit rugăciunea mea (Ps. 39,1).
Stih 2: Genunchii mei au slăbit de post şi trupul meu s-a istovit din lipsa untului de lemn (Ps. 108,23).
Stih 3: Pentru cuvintele buzelor Tale, eu am păzit căi aspre (Ps. 16,4).
Stih 4: Schimbat-ai plângerea mea întru bucurie, rupt-ai sacul meu şi m-ai încins cu veselie (Ps. 29,11). 8

Stih 5: Să ştiţi că minunat a făcut Domnul pe cel cuvios al Său (Ps. 4,3).
Stih 6: Cântaţi Domnului cei cuvioşi ai Lui şi lăudaţi pomenirea sfinţeniei Lui (Ps. 29, 4).

După Polieleu, **Sedealna**, glasul al 8-lea:

Podobia: Pe Înţelepciunea şi Cuvântul în pântecele tău zămislind fără ardere, Maica lui Dumnezeu, în chip de negrăit ai născut pe Cel ce a făcut toate şi în braţele tale ai avut pe Cel ce ţine toate şi la sân ai hrănit pe Cel ce hrăneşte lumea. Pentru aceasta, te rog pe tine, Preasfântă Fecioară, să mă izbăveşti de greşeli, când va fi să stau înaintea feţei Ziditorului meu, Stăpână Fecioară curată, atunci să-mi dăruieşti ajutorul tău, că pe tine te am nădejde eu, robul tău.

Părăsind tulburările lumeşti şi crucea pe umeri luând, ai biruit taberele vrăjmaşilor nevăzuţi. Că izvorul vieţii Hristos sălăşluindu-se întru tine, te-a făcut ţarină dulce însutit roditoare. Şi arzând cu focul rugăciunilor neghinele cele ucigătoare de suflete, ale patimilor, ţi-ai agonisit în ceruri comoara bunătăţilor celor nepieritoare. Ai lăsat credincioşilor prea cinstitele tale moaşte, bogăţie neîmpuţinată, din care izvorăsc râuri de tămăduiri celor ce le cinstesc cu evlavie. Pentru aceasta şi noi strigăm către tine: roagă-te lui Hristos Dumnezeu iertare de greşeli să dăruiască celor ce prăznuiesc cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a praznicului)

Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif, lucru mai presus de fire văzând şi în minte a avut ploaia cea de pe lână, la zămislirea ta cea fără de sământă, de Dumnezeu Născătoare, rugul cel nears în foc, toiagul lui Aaron ce a odrăslit şi mărturisind logodnicul şi ocrotitorul tău preoţilor, a grăit: Fecioara naşte şi după naştere rămâne iarăşi fecioară.
Veniţi credincioşii să vedem unde S-a botezat Hristos. Să mergem la râul Iordanului, către glasul celui ce strigă şi să vedem pe Făcătorul lui Adam, sub mâna robului plecat, pentru milostivirea Sa cea mare. Şi către Dânsul să strigăm: Venit-a la Iordan Cel ce S-a arătat să sfinţească apele.

Antifonul I, glasul al 4-lea.

Prochimen, glasul al 4-lea: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie.

Toată suflarea să laude pe Domnul...

Evanghelia de la Matei

Matei XI 27-30
Zis-a Domnul ucenicilor Săi:
27.Toate Mi-au fost date de către Tatăl Meu şi nimeni nu cunoaşte pe Fiul, decât numai Tatăl, nici pe Tatăl nu-L cunoaşte nimeni, decât numai Fiul şi cel căruia va voi Fiul să-i descopere.
28.Veniţi la Mine toţi cei osteniţi şi împovăraţi şi Eu vă voi odihni pe voi.
29.Luaţi jugul Meu asupra voastră şi învăţaţi-vă de la Mine, că sunt blând şi smerit cu inima şi veţi găsi odihnă sufletelor voastre.
30.Căci jugul Meu e bun şi povara Mea este uşoară.

Psalmul 50
1. Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta
2. Şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea.
3. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte.
4. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea.
5. Ţie unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu.
6. Că iată întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea.
7. Că iată adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie.
8. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi.
9. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele mele cele smerite.
10. Întoarce faţa Ta de la păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le.
11. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele.
12. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel sfânt nu-l lua de la mine.
13. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte.
14. Învăţa-voi pe cei fărădelege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce.
15. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta.
16. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta.
17. Că de ai fi voit jertfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi.
18. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi.
19. Fă bine, Doamne, întru bună voirea Ta, Sionului şi să se zidească zidurile Ierusalimului.

20. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Pentru rugăciunile cuviosului Tău Antipa, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curăţeşte mulţimea greşelilor noastre.

Stih: ***Miluieşte-ne, Dumnezeule, după mare mila ta şi după mulţimea îndurărilor Tale curăţeşte fărădelegile noastre.***

Stihira idiomelă, glasul al 6-lea: Cuvioase părinte, în tot pământul a ieşit vestirea faptelor tale; pentru aceasta în ceruri ai aflat plata ostenelilor tale; taberele demonilor le-ai pierdut, cetele îngereşti ai ajuns, a căror viaţă fără prihană ai urmat. Îndrăznire având către Hristos Dumnezeu, cere pace sufletelor noastre.

Canoanele

Se pune Canonul întâi al praznicului cu irmosul pe 6 şi al cuviosului, pe 8.

Canonul cuviosului

Cântarea 1
Irmos: Dreapta Ta cea purtătoare de biruinţă, cu dumnezeiască cuviinţă s-a proslăvit întru tărie. Că aceasta, Nemuritorule, ca o puternică a toate pe potrivnici a zdrobit, israilitenilor făcându-le cale nouă prin adânc.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din părinţi binecredincioşi răsărind ca un crin, părinte Antipa, te-ai împodobit cu roua Duhului prin Taina Sfântului Botez. Şi, aprinzându-ţi dorul către cele înalte, cu bucurie ai strigat: Doamne, eu vreau să las toate să-mi iau crucea, să-ţi urmez Ţie.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Din pruncie te-ai arătat purtător al harului, cuvioase, căci simplu în înfăţişare fiind, te-ai făcut celor din jur minunată privelişte când şerpi veninoşi în mâinile tale de copil ai purtat. Pentru aceasta, Hristos, încă din fragedă vârstă, te-a pregătit să păşeşti peste şerpi, peste scorpii şi peste toată puterea vrăjmaşului, nimic vătămându-te, părinte cuvioase Antipa.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu trupul nemângâiat de cele pământeşti, iar cu duhul sârguindu-te a intra în locaşurile cele cereşti, ai părăsit patria şi neamul tău, cuvioase. Cu rugăciunile tale cele către Dumnezeu, apără şi miluieşte pe binecredinciosul tău popor, cel ce cu dragoste te cheamă pe tine în nevoi şi în necazuri.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cufundând în ape frământătura trupului cea omenească, pe care a luat-o Domnul din sângiuirile tale cele feciorești, a făcut-o neîmblânzită faţă de taberele cele potrivnice.

Catavasie: Fundul adâncului l-a descoperit şi pe uscat pe ai Săi i-a trecut, întru acelaşi acoperind pe potrivnici Domnul, Cel tare întru războaie, că S-a prea slăvit.

Cântarea a 3-a

Irmos: Însuţi, Cel ce singur ştii neputinţa firii omeneşti şi cu milostivire Te-ai închipuit întru dânsa, încinge-mă cu putere de sus ca să strig Ţie: Sfântă este Biserica cea însufleţită a slavei Tale celei prea curate, Iubitorule de oameni.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Sfeşnic luminos te-ai arătat cu lucrarea virtuţilor, cuvioase părinte, celor ce cu credinţă şi cu evlavie se apropie de tine. Luminează-ne şi pe noi, fiii tăi duhovniceşti, aflaţi în întunericul acestui veac înşelător, ajutându-ne să împlinim dumnezeieştile porunci ca să-L slăvim pururea pe Hristos, Dătătorul bunătăţilor celor veşnice.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cum să nu fericim, părinte, râvna ta cea dumnezeiască? Căci trup din ţărână având, te-ai arătat înger pământesc slujind neîncetat lui Dumnezeu. Iar acum, în ceata cuvioşilor te veseleşti, slăvind pe Cel ce te-a încununat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu smerenia ta cea prea adâncă ai alungat duhurile răutăţii, părintele nostru Antipa. Cu podoaba obiceiurilor bune ţi-ai înfrumuseţat sufletul tău cel fecio-relnic, pentru prea dulcele tău Hristos născut din Fecioară. Pe Acela, cuvioase, nu înceta a-L ruga să mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Din tine născându-Se, fără de sămânţă, Fiul cel mai înainte de veci, Fecioară-Maică, a zidit din nou lumea, Domnul omorând cu botezul Său pe şarpele cel ascuns în ape şi izbăvind oamenii din stricăciune.

Catavasie: Domnul, cel ce dă tărie împăraţilor noştri şi înalţă cornul unşilor săi, din Fecioară s-a născut şi vine către botez, pentru aceasta credincioşii să strigăm: nu este sfânt ca Domnul Dumnezeul nostru şi nu este drept fără numai tu, Doamne.

Podobie: Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă, cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stătut înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat cu pogorârea cerurile încape, fără schimbare, tot întru tine. Pe care şi văzându-L în pântecele Tău, luând chip de rob, mă spăimântez a striga către tine: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Viaţa pustnicească dorind, fericite, şi grijile pământeşti lepădând, ai părăsit de-şertăciunea celor trecătoare şi ca un nou David de la turmele tatălui fiind luat, în singurătatea pustiului ai intrat, nevoindu-te bărbăteşte în postiri şi în privegheri. Pentru aceasta te-ai făcut pildă înfrumuseţată a sihaştrilor, împodobindu-ţi sufletul cu neprihănita curăţie şi cu untdelemnul rugăciunii, şi luminându-ţi mintea cu privirea la locaşurile cele dumnezeieşti, acum te bucuri împreună cu îngerii înaintea Împăratului făpturii. Pe Acesta roagă-L să izbăvească din nevoi şi din primejdii pe cei ce săvârşesc cu credinţă şi cu dragoste sfântă pomenirea ta.

Sedealna, glasul 1: Iubitorul de oameni - Hristos - poruncă nouă ne-a dat tutu-ror: „Să vă iubiţi unul pe altul, precum v-am iubit Eu”. Cu adevărat, dumne-zeiască iubire ai arătat, cuvioase, pentru toate făpturile, pe care dar al lui Dumnezeu l-ai socotit. Dă-ne şi nouă, fiii neamului tău, a ne împărtăşi din iubirea ta cea sfântă ca să umblăm cu tărie pe calea cea dreaptă şi să aflăm milă şi har în ziua judecăţii de la Hristos Dumnezeu, Cel ce te-a încununat pe tine.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cu duhul nemângâiat de cele pământeşti, cuviosul Antipa românul - a luat Crucea şi a urmat lui Hristos. Prin osteneli, lacrimi şi suspinuri neîncetate, s-a învrednicit de binecuvântarea Ta, Doamne. Pentru rugăciunile sale, numără-ne şi pe noi, în ceata aleşilor tăi.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Iisus născându-Se din Fecioara Maria şi în Iordan botezându-Se de la Ioan, Duhul S-a pogorât peste Dânsul, văzut, în chip de porumbel. Pentru aceasta proorocul, împreună cu îngerii, a zis: slavă venirii Tale, Hristoase; slavă împărăţiei Tale; slavă iconomiei Tale, Unule Iubitorule de oameni.

Cântarea a 4-a

Irmos: Munte umbrit cu harul cel dumnezeiesc privindu-te Avacum, cu ochii cei de departe văzători, a vestit mai înainte pe Sfântul lui Israil, care avea să se nască dintru tine spre înnoirea şi mântuirea noastră.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Îmbrăţişând cu dragoste crucea lui Hristos, cuvioase, ai purtat cu osârdie lupta împotriva taberelor demonice, făcându-ţi inima rai duhovnicesc. Cu rugăciunile tale, ocroteşte pe credinciosul tău popor cel ce cu dragoste, în sfinţite aşezăminte, te laudă pe tine.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Iubirea curată către Dumnezeu şi către aproapele ai arătat, Sfinte cuvioase. Căci în toate zilele, cu blândeţe şi uitare de sine i-ai mângâiat pe toţi, cei ce cu osârdie te căutau pe tine. Iar acum, veselindu-te în ceruri, nu-i uita pe smeriţii tăi fii de pe plaiurile obârşiei tale.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Din dumnezeieştile Scripturi te-ai adăpat, părinte Antipa, şi laudă lui Dumnezeu în dulce grai românesc cu dragoste osârdnică i-ai adus. Rugămu-ne cu umilinţă şi cântăm în sfinţitele biserici înălţate în cinstea numelui tău: Bucură-te, Sfinte Antipa, părintele nostru.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Cuvântul, ca un Dumnezeu, fiind nevăzut, luând din Fecioara fire omenească, Se face văzut şi Se curăţă în Iordan, Cel străin de păcat, ca să cureţe de greşeli pe cel căzut.

Catavasie: Auzitu-s-a, Doamne, glasul Tău carele a zis, glasul celuia ce strigă în pustie când ai tunat peste ape multe, mărturisind fiului Tău, cu totul fiind de faţă, iar Duhul a strigat: Tu eşti Hristos, înţelepciunea şi puterea lui Dumnezeu.

Cântarea a 5-a

Irmos: Cel ce ai luminat cu luminarea venirii Tale, Hristoase, şi ai strălucit cu Crucea Ta marginile lumii, luminează cu lumina cunoştinţei dumnezeirii Tale inimile celor ce Te laudă cu dreaptă credinţă.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dragostea de Dumnezeu şi înstrăinarea de cele pământeşti le-ai câştigat, cuvioase, şi ai păzit cu sfinţenie sfaturile evanghelice. Pentru aceasta, locuitor al cetăţii cereşti te-ai făcut, vrednicule de laudă, părinte Antipa. Îndrăznire având către Dumnezeu, roagă-te să dobândim şi noi creştineasca dragoste ca să smulgem printr-însa neghinele răutăţilor.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cu mulţimea lacrimilor tale ai curăţit întru tine dumnezeiescul chip, părinte. Iar demonii ce te-au necăjit pe tine multă vreme, au fost alungaţi cu biciul sfintelor tale rugăciuni. Fii mijlocitor nouă către Stăpânul să ne izbăvească de cursele vrăjmaşului celui viclean.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Izbăvitu-te-ai de patimile trupului, cuvioase, prin truda nevoinţelor tale. Iar în obştea Valaam ai petrecut duhovniceşte în virtuţi, aducând jertfă de laudă Mirelui Hristos, cel ce te-a ales pe tine.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Elisei a îndulcit amărăciunea apelor cu sare; iar Fiul tău şi Dumnezeu, botezându-Se în ape, a ridicat amărăciunea şi durerea păcatului.

Catavasie: Iisus, începătorul vieţii vine să dezlege osânda lui Adam celui întâi zidit şi curăţire, ca unui Dumnezeu netrebuindu-i pe cel căzut, curăţeşte în Iordan întru care pierzând vrajba a dăruit pacea care covârşeşte toată mintea.

Cântarea a 6-a

Irmos: Înconjuratu-ne-a pe noi adâncul cel mai de jos şi nu este izbăvitor; socotiţi am fost ca nişte oi de junghiere. Mântuieşte pe poporul Tău, Dumnezeul nostru, că Tu eşti celor neputincioşi tărie şi îndreptare.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În trupul tău firav, părinte, ai împletit din dragoste adâncă, postul îndelungat şi rugăciunea curată ca lucrări ale sufletului. Ca şi fericitul Pavel apostolul ai învăţat pe ucenicii tăi: ***„în orice şi în toate m-am învăţat să fiu şi sătul şi flămând; şi în belşug, şi în lipsă”***, minunate părinte Antipa.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Oare, nu ţi-au venit gânduri de a face rău cuiva, părinte, te-a întrebat ucenicul iubit? ***„Niciodată nu pot veni astfel de gânduri părintelui iubitor de fii, dar cu atât mai mult, nu pot veni părintelui duhovnicesc”***, ai răspuns, părinte. Din iubirea ta cea curată şi sfântă revarsă picături de rouă duhovnicească celor încercaţi cu multe feluri de ispite.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

„Viaţa monahului e în biserică; iar lucrarea lui e pravila monahală” ai spus celor ce erau în neorânduială. Învaţă-ne să stăruim în rugăciune şi-n împlinirea poruncilor ca să scăpăm de vătămarea ispitelor. Ajută-ne în ostenelile noastre cele duhovniceşti şi roagă-te să se mântuiască sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Spăimântatu-s-au cetele îngerilor, văzând pe Cel nevăzut, născut din Fecioară cu trup şi cufundat în râu spre a Se boteza; pe Cel ce este slăvit de cei fără de trup.

Catavasie: Glasul Cuvântului sfeşnicul luminii, luceafărul mergătorul înainte al Soarelui, în pustie pocăiţi-vă strigă tuturor noroadelor şi mai înainte vă curăţiţi că iată de faţă stă Hristos izbăvind lumea din stricăciune.

Condacul, glasul al 4-lea:

Podobie: Arătatu-Te-ai astăzi lumii şi lumina Ta, Doamne, s-a însemnat peste noi, care cu cunoştinţă Te lăudăm. Venit-ai şi Te-ai arătat, Lumina cea neapropiată.

Din frământătura ostenelilor înmuiate cu lacrimile milostivirii tale, ai dospit rugăciunea cea mult roditoare, părintele nostru Antipa. Adu-ţi aminte şi de neamul nostru din care ai odrăslit, prea fericite, şi ocroteşte patria ta cu mijlocirile tale către Dumnezeu ca să-ţi cântăm ţie: Bucură-te, odraslă a Moldovei, iubitorule de pustnicie.

Icos: La chemarea dumnezeiască, bucurându-te cu duhul, ai fugit de deşărtăciunile lumii, primind jugul cel uşor al lui Hristos. Pentru aceasta, cetele monahilor îţi cântă ţie cu evlavie în sfinţitele locaşuri:
Bucură-te, mlădiţa cea bogată din Calapodeşti;
Bucură-te, fiule ales al ţinutului Zeletin;
Bucură-te, ostenitorul schitului românesc din Athon;
Bucură-te, al monahilor înstrăinaţi de ţară, dulce mângâiere;
Bucură-te, chip al blândeţii;
Bucură-te, adânc de smerenie;
Bucură-te, necurmată rugăciune pentru neamul tău;
Bucură-te, iubitorule de isihie;
Bucură-te, vorbitorule cu Dumnezeu;
Bucură-te, lauda Valaamului;
Bucură-te, şi a noastră dulce alinare în viforul ispitelor;
Bucură-te, Sfinte al neamului românesc;
Bucură-te, părinte Antipa, iubitorule de pustnicie.

Sinaxar

În această lună, în ziua a zecea, facem pomenirea Sfântului cuvios Antipa de la Calapodeşti, nevoitor în Ţara Românească, în Sfântul Munte Athos şi la Mănăstirea Valaam din Rusia, care s-a săvârşit cu pace în anul 1882.

Sfântul Antipa s-a născut în anul 1816, în satul Calapodeşti, din judeţul Bacău, în familia dreptcredincioşilor Gheorghe şi Ecaterina Luchian. Tatăl său era diacon, iar mama a ales, mai târziu, viaţa călugărească, primind numele Elisabeta.
Micul Alexandru, cum s-a numit din botez, îi uimea pe toţi încă din anii de pruncie, luând în mânuţe şerpi veninoşi care, spre mirarea tuturor, nu-i făceau nici un rău.

Pe la 20 de ani, mânat de gândul călugăriei, a încercat să intre în obştea de la Neamţ, dar nu a fost primit. De aici a fost îndrumat spre Mănăstirea Brazi, unde a stat doi ani ca pelerin, dormind în fân, în priveghere şi post aspru. Aici a deprins rugăciunea minţii, de la ieroschimonahul Ghedeon, care l-a sfătuit să meargă la Muntele Athos. A cerut binecuvântarea stareţului Dimitrie, care l-a tuns anticipat în călugărie, dându-i numele Antipa.

La Sfântul Munte a fost primit în chilia părinţilor moldoveni Nifon şi Nectarie, renumiţi isihaşti ai acelor vremuri, vieţuind în rugăciune şi ascultare. Aceştia l-au îndrumat apoi spre Mănăstirea Esfigmenu, una dintre cele mai vechi mănăstiri ale Sfântului Munte.

După patru ani, cei doi isihaşti moldoveni Nifon şi Nectarie l-au chemat la o lucrare aleasă. Doreau să pună bazele schitului românesc Prodromu, ce se zidea atunci prin grija şi osârdia lor, însă cuviosul Antipa i-a rugat să-l lase mai întâi să meargă în pustie pentru a se linişti. Nu i s-a dat nimic din cele necesare vieţii pământeşti, aşa că s-a aşezat într-o chilie pe jumătate distrusă pe care a găsit-o.

Aici, într-un ungher, a aflat o mică icoană a Maicii Domnului afumată. A dus-o la renumitul zugrav Paisie şi l-a rugat să o cureţe, iar după puţină vreme i-a fost înapoiată complet nouă, zugravul încredinţându-l că a devenit aşa în mod miraculos, după o simplă curăţare. Era icoana făcătoare de minuni care a vindecat mulţi bolnavi, aflată azi la Mănăstirea Varlaam, de care sfântul nu s-a despărţit întreaga viaţă.

După aproape două decenii de la sosirea la Sfântul Munte Athos, cuviosul Antipa a acceptat să intre în obştea ce se înfiripa la Prodromu, devenind, la cererea egumenilor, diacon, apoi preot. S-a învoit să meargă în Moldova pentru a colecta ajutoarele ce se adunau la metocul Bucium de la Iaşi, pentru finalizarea Mănăstirii Prodromu.

De aici a plecat spre ţinuturile Rusiei, colectând ajutoare. A poposit la Lavra Pecerska, apoi a pornit spre nord, iar anul 1865 l-a găsit la Mănăstirea Valaam. Văzând buna rânduială de aici a trimis ajutoarele la Sfântul Munte şi a rămas la Varlaam vreme de 17 ani, cât a mai trăit.

Numele şi faptele sale minunate s-au răspândit cu repeziciune în nordul Rusiei, iar mulţimi de credincioşi poposeau la Mănăstirea Varlaam, pentru a putea vorbi cu părintele Antipa, care avea multe calităţi duhovniceşti, având şi darul profeţiei şi al vederii cu duhul.

Cuviosul Antipa a aflat că i se apropie trecerea la Domnul atunci când, în vremea rugăciunii, icoana făcătoare de minuni a Maicii Domnului s-a ridicat în aer şi s-a aşezat pe piept.

În timp ce ucenicul său îi citea Acatistul Maicii Domnului, sfântul a trecut la cele veşnice la vârsta de 66 de ani, la 10 ianuarie 1882, fiind înmormântat în gropniţa Mănăstirii Varlaam.

Un ucenic de-al său, ieromonahul Pimen, a scris în 1883 "Viaţa vrednică de pomenire a ieroschimonahului Antipa", iar în 1906, călugării ruşi de la Mănăstirea Sfântul Pantelimon din Sfântul Munte Athos care-l cunoscuseră, l-au trecut în Sinaxar în rândurile sfinţilor.

Biserica Ortodoxă Română l-a canonizat pe Sfântul cuvios Antipa de la Calapodeşti în anul 1992.

Cu ale lui sfinte rugăciuni, Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, miluieşte-ne şi ne mântuieşte pe noi. Amin.

Cântarea a 7-a

Irmos: Cuptor duhovnicesc te înţelegem noi credincioşii, Născătoare de Dumnezeu, că precum Cel Preaînalt a izbăvit pe cei trei tineri, aşa şi pe mine, omul, în pântecele tău m-a înnoit, Dumnezeul părinţilor, Cel lăudat şi prea slăvit.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cuvioase părinte Antipa, te-ai învrednicit a te atinge de moaştele vlădicăi Teodosie mucenicul, încredinţându-ne şi pe noi de sfinţenia lor. Şi primind îngerescul chip cu numele de Alimpie, ai cântat cu râvnă: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Bucură-te, părinte prea lăudate, căci Domnul ţi-a hărăzit să te împărtăşeşti de darurile Duhului Sfânt la racla moaştelor Sfântului Tihon, cel din Zadonsk. Pentru aceasta te-ai sârguit a-i urma vieţii acestuia şi a cânta în toate zilele: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Astăzi şi noi alergăm la racla moaştelor tale, părinte de Dumnezeu fericite. Cu trupul ostenit de patimi, ne închinăm icoanei tale şi însetaţi de dorul dumnezeieştii veselii, strigăm: Vino, părinte, odorul şi folositorul nostru, ocroteşte evlaviosul tău popor din care ai ieşit, ca să cântăm cu toţii într-un glas: Dumnezeul părinţilor noştri, bine eşti cuvântat.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Nu s-a deosebit de firea Tatălui dumnezeiescul Cuvânt, întrupându-Se din Fecioara; că şi pe ea, întru întrupare a păzit-o cu adevărat nemicşorată. Şi cum Hristos Cel prea slăvit primeşte mărturia Tatălui.

Catavasie: Pe tinerii cei binecredincioşi care au intrat în cuptorul cel cu foc, suflând duhul cel răcoritor, nevătămaţi i-au păzit şi a dumnezeiescului înger pogorâre, deci în văpaie răcoriţi fiind cu mulţumită cântă, prea lăudate Doamne al părinţilor şi Dumnezeule bine eşti cuvântat.

Cântarea a 8-a

Irmos: În cuptor tinerii lui Israil, ca într-o topitoare, cu podoaba bunei credinţe mai curat decât aurul au strălucit, grăind: Binecuvântaţi toate lucrurile Domnului pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Dorind să se bucure, cuvioase părinte, de binecuvântarea ta şi evlavioasele femei, ai cerut să ai mormântul în afara schitului în care cu osârdie duhovnicească te-ai nevoit. Pentru aceasta, îndrăznind la bunătățile tale cele bogate, te rugăm: Caută spre noi şi binecuvântează cu racla cinstitelor tale moaşte, ca să cântăm neîncetat: Toate lucrurile Domnului pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

Cântări de mulţumire îţi aduce ţie ţinutul Zeletinului, părinte, simţindu-te prezent cu duhul cum mijloceşti neîncetat pentru binecredincioşii tăi fii. Vino, părintele nostru Antipa, şi înzestrează sfinţitele aşezăminte închinate ţie, ca să cântăm: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl, pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Pentru rugăciunile cuviosului Tău, Antipa, Milostive, miluieşte pe robii Tăi şi revarsă bucuria cea desăvârşită poporului român care cântă în locaşurile Tale cântarea Sfintei Treimi: Toate lucrurile Domnului, pe Domnul, lăudaţi-L şi-L prea înălţaţi întru toţi vecii.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

În cuptor, în chip tainic te-au închipuit pe tine tinerii, mai înainte, Fecioară, şi în rug Moise mai înainte te-a însemnat; iar Isaia te-a văzut născând, fără de bărbat, Prunc, pe Domnul slavei, pe care Îl prea înălţăm întru toţi vecii.

Să lăudăm bine să cuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi prea înălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Slobodă adică făptura se cunoaşte şi fii luminii cei întunecaţi mai înainte numai domnul întunericului suspină, acum bine să laude cu osârdie pe pricinuitorul cea întâi ticăloasă toată moştenirea neamurilor.

Catavasie: Taină prea mărită a arătat cuptorul Babilonului care a izvorât roua ca în repejuni va să primească Iordanul focul cel netrupesc şi să sufere pe Ziditorul botezându-se cu trupul pe care îl binecuvântează noroadele şi îl prea înalţă întru toţi vecii.

Cântarea a 9-a

Irmos: Chipul curatei Naşterii tale l-a arătat rugul cel aprins cu foc, rămânând nears. Şi acum te rugăm să stingi cuptorul ispitelor cel sălbăticit asupra noastră, ca neîncetat să te mărim pe tine, de Dumnezeu Născătoare.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În ceata cuvioşilor sălăşluindu-te cu sufletul, părinte, te veseleşti de vederea Dumnezeieştii Treimi. Şi îndrăznire având către Dânsa, roagă-te neîncetat să ocrotească neamul nostru şi să-l izbăvească din cumplitele nevoi şi din necazuri.

Stih: ***Sfinte cuvioase părinte Antipa, roagă-te lui Dumnezeu pentru noi.***

În sfinţitele locaşuri moldovene răsună glasul fiilor tăi duhovniceşti. Fii stâlp de întărire şi reazim de mângâiere celor ce te laudă şi cu credinţă îţi cântă: Bucură-te, părinte sfinte, îndreptătorul călugărilor şi lauda sihaştrilor.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Ce este mai plăcut decât a lăuda pe Dumnezeu, Cel ce este minunat întru sfinţii Săi! Veniţi, dar, toţi iubitorii de prăznuire din Dacia străbună să-l lăudăm pe cuviosul Antipa - românul. Şi într-un glas să-i cântăm: Bucură-te, sfinte părinte, odrasla cea sfântă a Moldovei şi rugător fierbinte al celor ce aleargă la tine cu credinţă şi cer ajutorul tău cel grabnic.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin (a Născătoarei de Dumnezeu)

Stăpânit-a moartea până la Tine, Cel ce ai binevoit a Te naşte ca noi din Maică nenuntită, ca să ne mântuieşti pe noi, Fiule al lui Dumnezeu, Cel mai presus de fire, şi în ape să ne topeşti din nou cu focul cel dumnezeiesc al botezului.

Catavasie: Nu se pricepe toată limba a te lăuda după vrednicie, ci se întunecă şi mintea mai presus de lume a cânta ţie, de Dumnezeu Născătoare. Însă fiind bună, primeşte credinţa, că ştii dragostea noastră cea dumnezeiască; că tu creştinilor eşti folositoare; pe tine te mărim.

Luminânda

Podobie: Arătatu-S-a Mântuitorul, harul şi adevărul, în repejunile Iordanului, şi pe cei ce erau întru întuneric şi în umbră dormeau i-a luminat. Pentru că a venit şi S-a arătat Lumina cea neapropiată.

Îndreptându-ţi privirea spre cele înalte, cuvioase, suişuri în inima ta ai pus, de Dumnezeu înţelepţite Antipa; şi ajungând în cămările cereşti, te desfătezi acum cu cetele cuvioşilor şi dumnezeieştilor părinţi. Nu înceta a te ruga pentru noi, cei ce cu dragoste prăznuim sfântă pomenirea ta.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a praznicului)

La laude

Se pun **stihirile** pe 4, însuşi glasul:

Veniţi, toate cetele monahilor, în sfinţitele locaşuri, pe cuviosul Antipa să-l lăudăm, după vrednicie, şi cu toţii într-un glas să-i strigăm: Vino, cuvioase, în pământul părinţilor tăi şi binecuvântează-ne pe noi, cei ce te cinstim pe tine.

Veniţi, iubitorilor de isihie, adunându-vă în cete la răscruci de tainice poteci, să-l întâmpinăm cu bucurie pe Antipa, lauda isihaştilor români. Cu inimile arzânde de dor dumnezeiesc şi mâinile înălţate la rugăciune, să-i cântăm: Bucură-te, Părinte, purtătorule de duh dumnezeiesc şi vorbitorule cu îngerii.

Veniţi, soborul sfinţiţilor slujitori ai altarelor străbune, pe mlădiţa duhovnicească cea mult roditoare a Calapodeştilor, cu cântări şi psalmi să o lăudăm, cunună neveştejită împletindu-i. Căci mai mult decât toţi, petrecerea în biserica sobornicească a iubit, iar acum în ceruri veselindu-se, slăveşte neîncetat pe Dumnezeu împreună cu cetele cele fără de trup. Pentru aceasta să-i strigăm: Bucură-te, mângâierea şi odihna sufletelor noastre.

Veniţi, adunarea credincioşilor români de pretutindenea, cei ce aţi urmat credinţei dreptmăritoare, pe cuviosul Antipa să-l lăudăm: că acesta, cu adevărat, mai presus de om s-a arătat, că trup materialnic având, viaţa celor fără de trup a râvnit, învrednicindu-se a vedea, în chip negrăit frumuseţea cea prea luminată a Sfintei Treimi.

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Cuvioase părinte, nu ai dat somn ochilor tăi, nici genelor tale dormitare, până ce sufletul şi trupul nu ţi le-ai curăţit de patimi şi pe tine însuţi te-ai gătit locaş al Duhului. Că venind Hristos împreună cu Tatăl, sălăşluire întru tine au făcut şi Treimii celei de-o fiinţă slujitor ai ajuns; propovăduitorule de lucruri mari, Antipa, roagă-te pentru sufletele noastre.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a praznicului)

Doxologie mare, Troparul cuviosului

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh. Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin. (a praznicului)

Ecteniile şi Otpustul.

La Sfânta Liturghie

Fericirile, pe 8 din Cântarea a 5-a a praznicului şi a 6-a a cuviosului.

Prochimen, glasul al 4-lea: Cinstită este înaintea Domnului, moartea cuviosului Lui.

Stih: Ce voi răsplăti Domnului pentru toate câte mi-a dat mie.

Apostolul: din Epistola întâi către Corinteni (IX, 2-12): "Fraţilor, voi sunteţi pecetea apostoliei mele.."

Evanghelia de la Luca (VII, 37-50): "În vremea aceea, L-a rugat unul dintre farisei pe Iisus..."

Chinonicul: Fericit bărbatul care se teme de Domnul...